

ADRES GRIFFESTRAAT 4

BOUWJAAR 1890 | 1924

OORSPRONKELIJKE FUNCTIE GRAANSILO

ARCHITECT ONBEKEND | ARCHITECTENBUREAU KAZEMIER & TONKENS

BESCHERMING -

HERBESTEMD IN 2009

OPDRACHTGEVER ADMOVERE HENT HAMMING

ARCHITECT OF ADVISEUR DAAD ARCHITECTEN

HUIDIGE BESTEMMING HORECA, KANTOOR



Graanhandelaar **Michael Derk Botje uit** Hoogezand liet ten behoeve van zijn handel aan de Griffestraat - direct grenzend aan het Winschoterdiep - in 1890 een graansilo bouwen. Toch is dit niet exact dezelfde silo zoals deze heden ten dage aan de Griffestraat staat. In 1923 vond er een verbouwing plaats waarbij het Groninger architectenbureau Kazemier & Tonkes op de oude onderbouw een nieuwe silo realiseerde. De silo bestaat uit een gewapend betonskelet, omkleed met een gevel van rode baksteen. Oorspronkelijk bood de bovenbouw slechts plaats aan een samenstel van graansilo's. Er bevonden zich geen verdiepingvloeren. Kenmerkend zijn verder het schilddak met zwart geglaazuurde pannen en het uitgebouwde huisje, met zeszijdig dak, op de nok. Aan de

oostgevel, bij het water, bevindt zich een stalen hijsarm met katrollen. Na jaren van leegstand werd de graansilo in 1991 gekraakt. De vier krakers kregen het pand direct na hun actie in bruikleen. Ondertussen werden plannen ontwikkeld voor de bouw van een woontoren op de plek van de silo. Dit stuitte echter op protesten uit de buurt. Daarbij kwamen de krakers met een plan voor behoud: het pand zou als alternatief cultuurcentrum een nieuw leven kunnen krijgen. Deze

optie bleek te duur. Wel zwichtte de gemeente voor de aanhoudende protesten en deed een oproep om met plannen te komen voor de oude graansilo. Drie plannen werden uiteindelijk beoordeeld: een verbouw tot luxe appartementen, de realisatie van een Turks badhuis met Oosters theehuis en een nieuw kantoor voor een reclamebureau. Hoewel men het meest gecharmeerd was van het badhuis, bleek dit financieel toch niet haalbaar.

Uiteindelijk werd de silo in 1996 verbouwd tot kantoor voor een reclamebureau met op de begane grond een horecavoorziening. Aangezien de bovenbouw geen verdiepingen kende, dienden hierin vloeren te worden aangebracht om voldoende rendabel vloeroppervlak te krijgen. Inzet van de verbouwing was een zo min mogelijk aantasting van het oorspronkelijke karakter van de silo. Ook werd er belang aan gehecht dat het gebouw zich als een opvallend autonoom

object zou kunnen blijven manifesteren. In 2007 werd op initiatief van de eigenaar een nieuw plan ontwikkeld om de waarde van het pand beter zichtbaar te maken. Hoewel markant en mooi gelegen, was van het dynamische gebruik (horeca en een kantoor voor marketing en communicatie) niet veel te zien. DAAD architecten voerde een haalbaarheidsstudie uit waarin verschillende opties werden verkend. Doel was om te komen tot een 'betere

communicatie tussen gebouw en omgeving'. Resultaat was onder andere de toevoeging/inrichting van een terras waardoor de horecafunctie beter zichtbaar en aantrekkelijker zou worden.